

langsigtet indsats. Danmark har efter min opfattelse et godt udgangspunkt for at håndtere disse udfordringer, da vi har stor erfaring med at udvikle nye og energieffektive energiteknologier og ikke mindst med at bruge dem i praksis.

Der er jo mange måder at befordre sådan en udvikling på, og Enhedslisten ønsker altså, at al styring og planlægning under opbygningen af infrastrukturen på brintområdet skal ligge i offentlige hænder. Og jeg kan kun sige, at det ligger uendelig langt fra regeringens syn på sagen og fra udviklingen af energiområdet generelt. Staten og det offentlige har allerede vigtige roller at spille på et i øvrigt liberaliseret energimarked. Og den offentlige indsats vil givetvis også få stor betydning for udvikling af brint og brændselscelleområdet, både hvad angår koordinering og med hensyn til støtte til forskning og udvikling, men vi kan ikke se fornuften i, at det offentlige skal styre udviklingen hundrede procent.

Så er vi fremme ved et af kernepunkterne i Enhedslistens forslag, nemlig at udviklingsresultaterne skal være fællesjeje, og at alle selskaberne skal etableres som nonprofitselskaber. Det er nok ikke en overraskelse for nogen, heller ikke for Enhedslisten, at regeringen ikke deler denne opfattelse. Selskaberne skal kunne etablere sig, som de vil og kan. Der skal være incitamenter til at fremme udvikling og samtidig gøre en god forretning. Og det forsinker næppe udviklingen; det har jeg ikke fantasi til at forestille mig.

Kl. 18.15

Med hensyn til forslaget om en brintfond på 1 mia. kr. mener vi ikke, at der er behov for en særskilt pulje på brintområdet. Regeringen har jo spillet ud med et forslag om markant øgede forskningsmidler generelt inden for energi, og med det nye EUDP-program – som vi diskuterede her i salen for kort tid siden, derfor bruger jeg forkortelsen – vil der være meget bedre mulighed for at styrke udviklingen af brint og brændselsceller i de kommende år. Vi foretrækker en energimilliard frem for en brintmilliard.

Et helt centralt punkt til at nå regeringens ambitiøse mål for energisektoren bliver en markant styrkelse af forskningsindsatsen. Regeringen foreslår en fordobling af de samlede offentlige forskningsmidler til energi frem til 2010. Til den tid skal disse midler udgøre 1 mia. kr. årligt. I dag anvender vi, og det synes jeg er et meget imponerende tal, cirka en tredjedel af de strategi-

ske energiforskningsmidler til udvikling af området brint og brændselsceller.

Regeringen er endvidere indstillet på at afsætte yderligere 50 mio. kr. i 2007 til demonstration af brændselsceller. Målet er at etablere små husstandsbaseerede kraft-varme-anlæg til erstatning for de nuværende naturgasfyr. Samlet set synes jeg der er tale om pæne støttebeløb, og det afspejler, at regeringen prioriterer området meget, meget højt.

Men den form, Enhedslisten foreslår, afviser vi, havde jeg nær sagt, naturligvis.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Ministeren har jo ret i, at det ikke var direkte chokerende, at han afviste vigtige elementer i vores forslag. Men jeg vil da alligevel spørge ministeren, om han ikke er enig med mig i, at i forhold til udvikling af vedvarende energi i fremtiden er det meget vigtigt at finde nogle ejendomsformer, som gør, at der kan blive et bredere engagement i vedvarende energi, end at der kun er nogle måske få store selskaber, der står for udviklingen. Det skal være det første spørgsmål, jeg vil stille til ministeren.

Og det andet spørgsmål er: Er ministeren ikke enig i, at hvis man skal sikre brintudviklingen, er det vigtigt, at man er indstillet på at yde støtte til forskning, også demonstrationsprojekter, der ikke umiddelbart står over for at kunne føre over i kommerciel anvendelse? Det er lidt i forlængelse af, at ministeren jo også antydede, at regeringen godt var klar over, at der skulle være en strategi, der rakte på den anden side af 2025.

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jo, det sidste spørgsmål er jeg enig i. Man skal sørge for, når man laver forskning, ikke mindst på energiområdet, at man tænker langsigtet, men også at man er realistisk med de ting, der ligger inden for en nær fremtid.

Med hensyn til selskabernes størrelse mener jeg ikke det er noget, man skal lovgive om. Det er fint at have nogle store, nogle, der trækker, og så have en kæmpe mængde af følgeselskaber, som opstår på grund af den dynamik, de store giver, men det er ikke op til lovgiverne at bestemme, om et selskab skal være stort eller lille. Det vil jeg meget gerne bede mig fritaget for på ethvert område inden for erhvervslivet.